బే ఆఫ్ బెంగాల్

వై. రాంబాబు & శాయి

ఎర్రటి ఎండ భూమ్మీద పరుచు ంది. ఇంకా గాలి వేడెక్కలేదు. హ ఏగా ఉంది. సోమశేఖరం బద్ధకంగా ఆ ంచి. దుప్పటి పక్కకి నెట్టి, లేచి కూచు ్నాడు, గడియారం కాలం వెన్నుమీద ంగ్ టంగ్‌మంటూ ఏడు కొడుతోంది.

నారయ్య, "బాబూ!" అని పి ాడు.

సోమశేఖరం గడపవెలపలికి చూశాడు.

"ఏం నారయ్యా! పొద్దుటే వొచ్చా "" అని అడిగాడు.

ఎర్రపంచెకట్టిన బక్కపలచటి నారయ్య హిట్లర్ మీసాలవెనక చిరునవ్వు దోబూ లాడింది.

"చి త్తం! శశిరేఖమ్మగారు కబురంపిం చారండి."

శశిరేఖ! సోమశేఖరం గుండె గుబగుబ లాడింది. ఎన్నడూ లేనిది ఇంత పొద్దుటే శశిరేఖ కబురంపిందంటే అదేదో కలలో మాదిరిగా ఉందతనికే.

"ఏంచెప్పి పంపింది నారయ్యా!"

"అయ్య! తమర్ని ఒపాలి అర్జెంటుగా

రమ్మన్నారండి! తప్పక దయసెయ్య మన్నారండి బాబూ!''

సోమశేఖరం ఆశ్చర్యం హద్దుల్ని తాకింది. శశిరేఖ తనకోసం ఈమాదిరిగా కబురు పంపగలదని తానెన్నడూ తలచిన వాడు కాదు.

''సరే: స్నానంచేసి వొస్తానని చెప్పు'' అనిమాత్రం అని అతను మళ్ళీ ఆలోచన ల్లోకి జారిపోయాడు.

శశిరేఖ కోసం అతను కొన్నాళ్ళపాటు అక్షరాలా తపస్సు చేశాడు. పూలచెండు లాంటి శశిరేఖ పూజ చేసినా దొరికే దేవత కాదు. మెరుపుతీగవంటి శశిరేఖ ఒకనాడు తన కందినట్టే అంది చేజారిపోడం ఆనాడు అతన్ని గాయపరచింది. అప్పటినించి యిప్పటివరకూ శశిరేఖ పేరెత్తితే చాలు అతని గుండెల్లో గుబులు బయలుదేరు తుంది!

చంద్రావతి టూత్‌బ్రష్ చేతి కందిం చింది. సోమశేఖరం ఆమె ముఖం వంక చూశాడు.

పాపం! తప్పు ఆమెదికాదు. అందం అందరి సొత్తూకాదు. వినయం తన సొత్తయిన చంద్రావతి సోమశేఖరం మేన మామ కూతురు, పెద్దల అభీష్టం మేరకు సోమశేఖరానికి శ్రీమతి అయింది.

—[నాకే సమయానికి ఏం కావాలో నీకు బాగా తెలుసుచంద్రా! పైనున్నవాడు నీకన్యాయం చేశాడుగాని నీలాంటి భార్యలు లోకంలో అరుదుగా ఉంటారు. అయినా చంద్రా! నేనేం చేయను? నా కందం కావాలి. అందగత్తెతో గడపాలి. శశిరేఖ నాకు దొరుకుతుందమకున్నాను. నీతో ఎలాగూ పెళ్ళయిపోయింది. అందంకోసం అర్రులు చాచే నాకు శశిరేఖైనా దొరికితే కొంచెం సంతృప్తి పడేవాణ్ని. నాకా అదృష్టం లేకుండాపోయింది]—

''ఏమిటలా చూస్తున్నారు? లేచి ముఖం కడుక్కోండి'' అని హెచ్చరించింది చంద్రా[illegible].

''[illegible] మేడమ్'' అన్నాడు సోమ శేఖరం

''[illegible]ష్యగారు పొద్దుటే హుషారుగా ఉన్నార[illegible]''

సో[illegible]శేఖరం చిరునవ్వు నవ్వాడు ముఖం కడుక్కొని, స్నానాని కుపక్ర మించా[illegible].

— [illegible]శిరేఖ ఏం మనిషో యింత వరకూ [illegible]ర్థం కాలేదు. ఆమె కోసం ఎన్నిర[illegible]గా ప్రయత్నించాలో అన్ని విధాలుగ[illegible]ా ప్రయత్నించాను. అయినా, ఇవాళ [illegible] కబురంపించడానికి కారణ మేమిటో అంతుపట్టడం లేదు. ఒకవేళ మనసు [illegible]గిందా! కల్ల. నేన్నమ్మను. ఆ పిల్ల మన[illegible] మారుతుందనుకోడం శుద్ధ బుద్ధి త[illegible]వ. పిల్ల అందమైందేగాని సుఖం [illegible]టే ఏమిటో తెలీనిమొద్దు. కాక పొతే, రోజున ఇంట్లో ఎవరూ లేనప్పుడ నేనంటే అంతవరకూ అభి మానం [illegible]పించి, మెల్లగా దగ్గరకు తీసు కుంటే [illegible]ప ఫెళ్లు మనిపిస్తుందా! నా నా మాటలూ [illegible]ంటుందా! ఊళ్లో జనమంతా నాకూ శ[illegible]ఖకూ సంబంధం అంటగట్టితే కొండంత [illegible]గర్వపడిపోయానే! నిజంగా శశిరేఖ [illegible]జు 'ఊ' అనుంటే నా జన్మ ధన్యమైపో[illegible]! పిచ్చి మొగుడు తనకి సుఖా న్నివ్వగల[illegible]? కాని అదేం ధైర్యమో మనిషికి! [illegible]ది జరిగిన తరవాత మళ్లీ శశి రేఖ మొ[illegible] చూళ్లేదు. ఇవాళ ఇలా కబురంపి[illegible] ఏమనుకోవాలి! అంతా ఆయో మయంగా [illegible]ంది! ఒకవేళ ఇన్నాళ్ళకి శశి రేఖ మన[illegible] మారిందా అనుకోడానికి నమ్మకం [illegible]ాలడం లేదు. ఏమో! చూదాం... —

* * *

నారయ[illegible] మధ్యలో ఆగి గంగరాజుగారి కొట్టు దగ్గ[illegible] పుగాక్కొనుక్కన్నాడు, చుట్ట వెలిగించుక[illegible] పొలంగట్టుకు వెళ్ళబోయి, మళ్లీ ఏమనుకున్నాడో కామందుల యింటి వేపు బయలుదేరాడు,

దొడ్లో మల్లంటుదగ్గరగా ఏవో విత్తనా లేస్తూ కనిపించింది మల్లమ్మ.

''ఏం నారయ్యా పొలం వెళ్ళలేదూ!'' అనడిగింది.

''లేదం డమ్మగారూ! ఇప్పుడే యెల్తా నండి. శశిరేఖమ్మగారు ఏదో పనిసెప్తేను ఆలా ఊళ్లో కెల్లొచ్చానండి'' అంటూ నారయ్య యింట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖమ్మ పేరెత్తగానే మల్లమ్మ అలాగే కూలబడిపోయింది. మట్టి చేతుల్తో బుర్ర గోక్కోడానికి ప్రయత్నించి, చేతు లకు మట్టుందని జ్ఞాపకం వొచ్చి, మళ్ళీ పనిలో పడిపోయింది. ఇంత మట్టి పెళ్ళ గించి, నీళ్లు పోసింది, పక్కనే ఉన్న బీరవిత్తనాలను మట్టిలో గుచ్చి, చెంబెడు నీళ్ళు గుమ్మరించి. ఉస్సురంటూ లేచి నిలబడింది.

—[ఇదివరకంతా ఇంటి పెత్తనం ఇంచక్కా ఉండేది. బంగారబ్బొమ్మలా ఉందని ఈ రాక్షసి నిచ్చి వాడికి పెళ్ళిచేస్తే, అది నాకు అత్తగారైంది. తాళం చేతులు లాక్కునేదాకా నిద్రపోయిందా అది!? అదది కాదు. మగపుట్టుక పుట్టవలసింది. నా కొడుక్కు అదృష్టం సరిగా లేదుగాని, వాడి బుద్ధిగనక తిన్ననైనదైతే, ఈ రాక్ష సిని కొంపనిలా తగలబెట్టనిద్దునా! బోడి పెత్తనం చేస్తూ సంసారాన్నంతా సర్వ నాశనం చేసింది. నలభై ఎకరాల ఆస్తిని సగం అమ్మించింది. ఈ మహమ్మారికి తోడు దాని తండ్రొకడు. నవ్వు తూ పేలుతూ వొస్తాడు. తేనెలు ఒలికించేస్తాడు. వాడి తల పగిలిపోను! కోడలి పెత్తనం ధర్మమా అని ముప్పైఎకరాలు కొనుక్కు న్నాడు. పొలం మీదంతా పెత్తనం ఆ మహానుభావుడిదే! ఏమో! నా బాబు బాగు పడితే బాగుణ్ను. వీళ్ళందరివని పట్టిద్దును. ఈ నంగనాచి కాళ్ళూ చేతులూ కట్టిపడేసి,

పోయిన ఆస్తంతా తిరిగి కొంద ం. కాని, ఏం చేయను!!!?)

*　　　*　　　*

నారయ్యను చూస్తూనే శశిరే లోపలింట్లోంచి వొచ్చింది.

"ఏమన్నారు నారయ్యా?"

"వొత్తావన్నారం షమ్మగారు నీళ్లేసుకుని కాఫీకి వొచ్చేత్తానన్నారండి"

శశిరేఖ నిట్టూర్పుతో ఆ ంలోని బాధంతా వ్యక్తమౌతోంది. కళ్లో అలముకున్న ఎర్రజీరలో ఆమె ఆలోచనలన్నీ ఉన్నాయి. చెదిరిన ముంగురుల అమె వేదనంతా కన్పిస్తోంది.

"నే పొలం ఎల్తానండి" అంటూ నారయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖ అలాగే నిలబడిపోయింది.

ఎర్రచీరలో ఆమె కాలుతు ఇనుములా ఉంది. మనిషి ముఖంలో గంభీరత అలముకుంది. ఎప్పుడూ చైతన్యవంతంగా, ఆలోచనారహితం ఉండే ఆమె పుట్టెడువేదనతో కుమిలిపోతున్నట్టుగా ఉంది. అయినా ఆమె పిచ్చి ధైర్యం. చేసిన తప్పును సరిదిద్దికోగలనన్న నమ్మకం ఆమె కుంది.

రామారావు శశిరేఖ భుజం ద చేయి వేశాడు. ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

"మీరా! ఇటు వొచ్చేశారా! నాకు నిజంగా మతిలేదు. మీరు టిఫిన్ చేస్తుంటే నే నిటొచ్చేశా! రండి! కాఫీ యిస్తా."

రామారావు వెకిలిగా నవ్వాడు. స్నేహితుడి భుజంమీది చేయి వేసి డుస్తున్నట్టుగానే అతను శశిరేఖతో వంటింట్లోకి వొచ్చాడు.

శశిరే తన భుజంమీది అత చేతిని తప్పించుకుని, వంటమనిషి యిచ్చిన కాఫీని అతని కందించింది.

రామారావు మళ్ళీ వెకిలిగా నవ్వాడు.

—[పిచ్చిమనిషి, ఈయన్ని ఇన్నాళ్లూ అలక్ష్యం చేశాను. ఇంతః చివారని గుర్తించలేకపోయాను....]—

అతను దగ్గుతో ఉక్కిరిబిక్కిరై, బట్టలమీద కాఫీ పోసుకున్నాడు.

"అయ్యయ్యో! అదేం పనండీ చిన్నపిల్లల్లా. సరిగ్గా తాగలేరూ।"

అతని కంతలోనే కోపం వొచ్చేసింది. కాఫీగ్లాసు నేలను విసిరికొట్టాడు.

శశిరేఖ శిల్పంలా నిలబడిపోయింది.

రామారావు ఆమె వంక కోపంగా చూశాడు. లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

శశిరేఖ కేం తోచలేదు.

—[ఇటువంటి మనిషితో నేనెలా బతకను!? ఇన్నాళ్ళూ అందుకే నన్ను నేను శపించుకున్నాను, నన్నునేను నాశనం చేసుకున్నాను. రాజారావును పెళ్లి చేసుకుంటే నా బతుకు నిజంగానే మూడు పూలూ ఆరు కాయలుగా ఉండును. ఆ దుర్మార్గుడు రాజారావు తండ్రి కట్నం కావాలని నా పీకకి ఉరితాడు తగిలించాడు. ఈ పిచ్చాయన మొగుడయ్యే యోగముంటే రాజారావుతో బతుకెలా సాధ్యమౌతుంది?! సరే-ఎవరో ఒకాయన-పెళ్ళయితే చాలనుకున్నాను కటిక దరిద్రంలోనుంచి కనకరాశిలోకి వొచ్చేనేగాని అందమైన కలల్లోంచి నరకాని కొచ్చానని మొదట్లో తెలీలేదు. నాలుగు రోజులకే నా బతు కెటువంటిదో అర్థమైపోయింది. అప్పుడు నామీద నాకే కోపం వొచ్చింది. ఆయనకి సంబంధించిన వాళ్ళందరిమీదా కోపం వొచ్చింది. నా జీవితం ఎందుకూ కాకుండా ఆయిపోడానికి కారణమైన ఆయన కుటుంబ్నానీ సర్వనాశనం చేయాలని పట్టుదలొచ్చింది. అందుకే బంగారం లాంటి ఆస్తిని సర్వనాశనం చేశాను. ఇన్పుడు రక్షించుకోవాలంటే దారి కన్పించడంలేదు. ఎలాగైనా ఈ ఆస్తిని రక్షించుకోవాలి! కనీసం ఈ ఇరవై ఏకరాలైనా దక్కకపోతే, రేపొద్దుట పుట్టబోయేవాడి గతేవిటి? ఇన్నాళ్ళూ ఒళ్ళు తెలీలేదు - కుటుంబాన్ని నాశనం చేయాలన్న ఆలోచనేగాని, కొడుకు పుడతాడన్న ఆలోచనే లేకపోయింది. రెణ్ణెల్ల క్రితం ఆరాత్రి రామి తెచ్చిచ్చిన అ వెధవ నవల చదివితే ఒళ్ళు తెలీలేదు. ఎప్పుడూ లేని మత్తొచ్చింది. అందికే ఆ రాత్రి ఆయన్ను లొంగదీసుకున్నాను. ఇన్నాళ్ళూ ఆయ నొకరున్నారనే అనుకోలేదు. నాలుగు

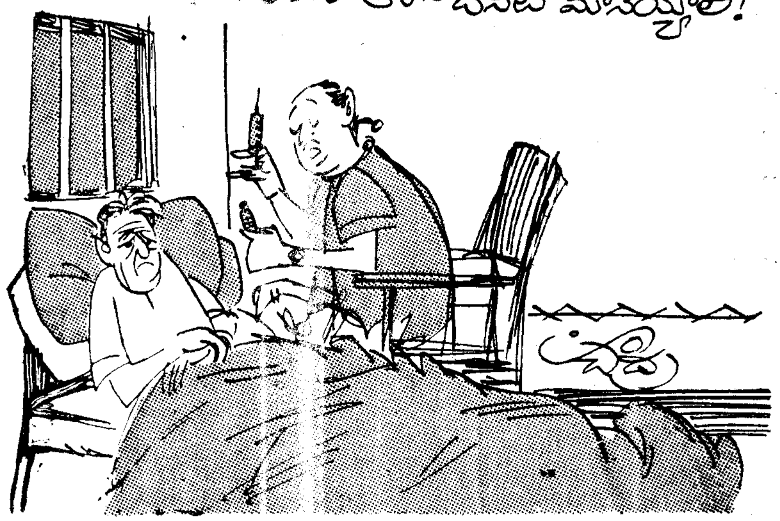

మీరు కాఫీలూ సిగరెట్లూ నా బిల్లు గురించి ఆలోచనలు మానెయ్యాలి!

రోజులు స్వర్గంలా ఉంది. బతుకులో సుఖం తెలిసింది. మనుషు లెందుకు బతుకుతున్నారో తెలిసింది. అదే పొరబాటు చేశాను. ఆస్తంతా తగలబడపోతే, రేపో పాప పుడితే అప్పుడు నేనేం చేయను?? ఈ సోమశేఖం ఆలోచనవల్లె ఆస్తంతా పోయింది. మా నాన్నే దీని కంతకూ మూలకారణం. వాళ్ళిద్దరి మంత్రాంగం అప్పుడు బాగానే ఉన్నట్టనిపించింది. సోమశేఖం నాకు సాయం చేసినట్టుగా చేసి నన్ను లొంగదీసుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నం చేశాడు! ఆతనికి లోబడిపోయి ఉంటే....ఛీ! నా బ్రతుకు బజారుకెక్కును. ఇప్పడైనా ఏడెనిమిది నెలల తరువాత నలుగురూ ఎన్నివిధాలుగా చెప్పుకుంటారో! అత్తయ్యెన్ని కథలు కల్పిస్తుందో!ఇప్పుడు ఆస్తెలా రక్షించుకోవాలో తెలీడంలేదు. నేను నాన్నకి రాసిచ్చిన దొంగనోట్లన్నీ బయటపడతాయి. ఆస్థంతా నాన్న చేజిక్కించుకుంటాడు. ఇన్నాళ్లూ నాన్న నిజస్వరూపం నాకు తెలీలేదు. అతను నన్నీ యింట్లో పడేసింది ఆస్తికోసమే; అత్తయ్యనుంచి అధికారం చేజిక్కించుకోమని ప్రోత్సహించింది ఆస్తికోసమే. ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలని నూరిపోసిందీ ఆస్తికోసమే. ఈ సోమశేఖం, నాన్నా నన్ను నిలువునా ముంచేశారు. ప్రతీకారమనీ, కక్షఅనీ ఏవో మాయ మాటలు చెప్పి నాన్న నన్ను ఎందుకూ పనికిరాని మట్టిబొమ్మని చేసేశాడు. ఇప్పుడెలా అయినా సోమశేఖరాన్ని మంచి చేసుకుని ఆస్తిని రక్షించే మార్గం చూసుకోవాలి. కడుపు తీపరేటే యిదే కాబోలు! ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలని పట్టుబట్టినదాన్ని, ఇవాళ పుట్టబోయే పసిపాపకోసం తహ తహ లాడిపోతున్నాను, బిడ్డ పుట్టాలి. బతికి బట్టకట్టాలి. అయినా ఆస్తికోసం తల్లడిల్లిపోతున్నాను. భగవంతుడా! నే నిప్పుడేం చేయను!?]——

* * *

నల్లమూన తిరిగిన వరిచేను మీద గాలి కెరటం బంగాళాఖాతంలో కెరటం మాదిరిగా ఉంది. ఒక ఉదయం సముద్ర తరంగం సంతోషంతో ఊగుతూ తూగుతూ అందంగా అతివేగంగా వొస్తుంది. ఒక సాయంకాలం బాధతో అలమటించిపోతున్నట్టు, ఆవేదన కుంగదీస్తున్నట్టు జాలి జాలిగా, మెల్లగా పాకుతూ వొస్తుంది. ఒక చీకటిరాత్రి ఉద్రేకంగా ఉవ్వెత్తున లేచి, నిఖిల ప్రపంచాన్నీ ముంచివేయాలన్న కర్కశంగా కడలి కెరటం ఎగిరిపడుతుంది. ఏ వేళకు ఏ విధంగా సముద్రతరంగం ఉంటుందో ఊహించలేం. సముద్రం లోతెంతో తెలీనట్టే, సముద్రతరంగం సంగతీ తెలీదు.

వరిచేలన్నీ దాటుకుని సోమశేఖం రామారావింటికి జేరుకున్నాడు. చావిట్లో గడప నానుకునే నిలబడుంది శశిరేఖ.

సోమశేఖం మెట్లమీదే నిలబడిపోయాడు. శశిరేఖ అతని కంట్లో జిగేల్మంది. చాలాకాలం తరవాత చూడడంవల్ల అతని చూపులు అలాగే నిలబడిపోయాయి.

శశిరేఖ తప్పనిసరిగా చిరునవ్వు నవ్వింది. అతనికికొండంతబలం వొచ్చింది. ఆ ధైర్యంతో అతని పెదవుల మీదికి చిరునవ్వొచ్చింది. చురుగ్గా అడుగులు వేసుకుంటూ లోపలికి వొచ్చాడు.

మీ రసలు ఊళ్ళో లేరేమో అనుకున్నాను'' అంది శశిరేఖ.

''మీ కబురు నాకొంచెం ఆశ్చర్యం కలిగించింది'' అన్నా డతను,

వేడి వేడి యిడ్లీ-కొబ్బరి పచ్చడి పైన శశిరేఖ సమక్షం. అనుకోకుండానే అయాచితంగా కొందరికి ఆనంద దుర్గకవాటాలు తెరుచుకోబడతాయి. ఒక్కటొక్కటిగా ఆమె ప్లేట్లో వేస్తూనే ఉంది. ఆమె ముఖం చూస్తూ అతను ఖాళీ చేస్తూనే ఉన్నాడు. సంభాషణ మాత్రం సజావుగా సాగుతోంది.

''నామీద కోపంతో మళ్ళీ మీరు ఈ గుమ్మం ఎక్కుతారనుకోలేదు.''

''ఎంత మాటన్నారు! శశిరేఖగారు ఆదరంగా పిలిస్తే ...''

''ఇందులో ఆదరం ఏం వుందిలెండి! కొంప తగలబడిపోతూంటే. దిక్కుతోచక..''

''ఏం జరిగింది?''

''ఇంతకుముందు జరిగిందంతా మీకు తెలుసు. అదంతా మీ ప్లాన్ ప్రకారం జరిగిందే——''

''ఏం యిప్పుడేమైనా అడ్డొచ్చిందా? క్షణంలో అంతా సరిచేస్తాను.''

శశిరేఖ అత్యంత మనోహరంగా నవ్వింది.

అతను చేయద్దుపెట్టాడు.

''ఇప్పటికే డజను పైగా తిన్నాను. ఇంకా నావల్లకాదు.''

శశిరేఖ చేయి అతని చేతికి తగిలింది. అతని మనస్సు ఝల్లుమంది.

చటుక్కున ఆమె తన చేతిని వెనక్కి తీసుకుంది.

''భలేవారే! డజను తిన్నానంటారు.... ఇరవై తిన్నానంటాదు! పోనీ ఇంకొక్కటి....''

ఆ ఒక్కటి కూడా అయిపోయింది. ఆ తరవాత కాఫీ.

''జరిగినదంతా సరిచేయగలరనే నమ్మకంతోనే మీ సాయాన్ని కోరుతున్నాను ....'' అందామె.

సోమశేఖరానికి అర్థం కాలేదు.

''మీతో నిజం చెప్పేస్తాను నేను ఈ కుటుంబాన్ని సర్వనాశనం చేయాలనుకోడానికి కారణం మా నాన్న. అందుకే చేజేతులా ఇరవై ఎకరాలు అమ్మించాను. అదంతా మా నాన్నకే దొంగదారిలో మీరు దక్కించారు. ఇప్పుడు నా తాపత్రయమంతా —— మిగిలిన ఆస్తయినా

దక్కించుకోవాలని....''

"ఇప్పుడు దీనికేం వొచ్చింది?"

శశిరేఖ కథ ఆసాంతం అతనికి వినిపించింది. ఆమె చెప్పినదంతా విని, అతను గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. ఒకసారి శశిరేఖ ముఖం వంక చూశాడు. అతనేం సలహా చెబుతాడో విందామని ఆమె ఆత్రంగా చూస్తోంది. అందమైన కళ్ళురెండూ అతని ముఖం వంకే చూస్తున్నాయి. అతను మరోసారి పరీక్షగా చూశాడు.

చటుక్కున ఆమె చెవిదగ్గరకు పెదవులు పోనిచ్చి. "నాదీ హామీ. పోయిన ఆస్తికూడా మీకు దక్కేలా చేస్తాను. నియోగపు బిడ్డని. మీ కోసం ఆమాత్రం చేయలేనా?" అన్నాడు.

ఆమె ముఖం కొంచెం పక్కకి తిప్పుకుంది.

"మీ ఋణం ఈ జన్మకి తీర్చుకోలేను. ఏవిధంగానైనా సరే ఆస్తి దక్కితే చాలు...."

అతను మత్తిల్లిన కళ్ళతో ఒక క్షణం ఆమె ముఖాన్ని చూసి ఏదో చెప్పబోయి ఆగాడు.

"మీరేం చెప్పొద్దు. నాకు తెలుసు. ఆ ఆస్తి నాకు దక్కించండి. ఆ తరవాత మీ యిష్టం."

సోమశేఖరం ముఖం ఒక్కసారివెలిగి పోయింది. చటుక్కున ఆమె చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. మరుక్షణంలో చేతిని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

శశిరేఖ అదిరిపోయింది. ఆమెకేం చేయాలో తెలీలేదు. ఒళ్ళంతా కంపరం పుట్టినట్లయింది. అతి బలవంతంగా చేతిని లాక్కుంది.

"మీరు తొందరపడి ప్రయోజనంలేదు. మీ మాట నిలుపుకోండి. ఆ తరవాత....!"

"ఆ తరవాత ఇదివరకటిలా చేస్తే..'

అతన్నెలా నమ్మించాలో ఆమెకు తోచలేదు.

"శశిరేఖని మీరు నమ్మలేరా....'' అంది.

అతను నిట్టూర్చి — సరే .... నీ దయ...." అంటూ లేచి నిలబడి సాయంకాలం కనిపిస్తా. నీ వాగ్దానం మాత్రం మరచిపోకు. ఒక వారం రోజుల్లో నాప్లాన్ ప్రకారం పోయిందంతా తిరిగొస్తుంది. అప్పుడు....'' అంటూ వెకిలిగా నవ్వాడు.

అతను వెళ్ళిపోయాక శశిరేఖముఖంలో అతనంటే ఎంత అసహ్యమో స్పష్టమైంది.

''ఆడది లొంగివాస్తే ఇంతే మర్యాద'' అని గొణుక్కుంది.

2

ఒక చిన్న పట్టణంలో మారుమూల సందులో ఆ రెండుగదుల వాటాలో బయట కురుస్తున్న వర్షాన్ని చూస్తూ కూచుంది శశిరేఖ. మనిషిలో పూర్వపు అందం ఒక సన్నటి రేఖలా మాత్రం ఉంది. ఒక్క సంవత్సరంలో ఆమె సర్వం పోగొట్టుకుంది. ఆమె గర్వం అంతా అణిగిపోయింది. ఏ పసిపాప కోసం ఆమె తపించి పోయిందో ఆ పసిగుడ్డు పుట్టిన మూడు రోజులకే చచ్చిపోయాడు. శశిరేఖ పదిరోజులు మనుష్యుల ముఖాలు చూడకుండా పదిరోజులు గడిపింది. కడుపు కోతతో - కన్నీరు మున్నీరుగా - అన్నాహారాలు ముట్టకుండా తపించి పోయింది. అసామాన్యమైన అందగత్తె జీవితంలో సాధించదలచుకొన్నదంతా మూడురోజుల వైభోగమే అయిపోయింది. కన్నతండ్రి కర్కోటకుడయ్యాడు. ఆస్తంతా అతని పాలైపోయింది. చేసిన అన్యాయానికి శశిరేఖ అతన్ని అనరాని మాటలంది. అతని చెవులు ఆ తిట్లను వినలేదు లోపల్లోపల తన సామర్థ్యానికి అతను గొప్పగా సంతోషించాడు. సోమశేఖరం ప్రయత్నాలేమీ ఫలించలేదు. అతను ఏ విధంగానైనా శశిరేఖను లొంగదీసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. శశిరేఖ అతని ఆటలు సాగనీయలేదు. అతనా కోపంకొద్దీ ఆమె తండ్రికి సాయం చేశాడు.

గదిలోంచి రామారావు పిలిచాడు.

శశిరేఖ ఆలోచనల్లోంచి నడిచివెళ్ళింది.

ఆమెను చూసి అతను జాలిగా చిరునవ్వు నవ్వాడు.

''కూర్చో'' అన్నాడు.

మంచాన్నానుకుని కూర్చుంది.

''నిన్ను చూస్తే జాలేస్తోంది రేఖా!'' అన్నాడు

శశిరేఖ అతని గుండెల మీద చేయివేసింది.

''భోజనం చేశావా!'' అనడిగాడు.

చేశానంది శశిరేఖ.

''అబద్ధం ఎందుకు చెబుతావ్! అలా దిగులు పెట్టుకుని ఏం సాధించగలవ్ చెప్పు! జరిగిందంతా ఒక కల అనుకో! నువ్వు తెలియకుండా నీకు అపకారం చేసుకున్న మాట నిజమే! ఇప్పుడు నెత్తీ నోరూ బాదుకుని ఏం ప్రయోజనం!''

అతనికి ఆయాసం వొచ్చింది. ఓ పక్కకి వొత్తిగిల్లాడు.

ఆ తరవాత అతనేం మాట్లాడలేదు. శశిరేఖ అలాగే కూచునుంది.

''నే నెన్నాళ్ళో బతకనని నాకు తెలుసు'' అనుకున్నాడు రామారావు. శశిరేఖ అన్యాయమై పోతుంది. ఎన్నడూ లేనిది రేఖకి ఇప్పుడు సర్వస్వమూ నేనే అయిపోయాను ఇన్నాళ్ళూ నన్ను అలక్ష్యం చేసింది. ఇప్పుడేమో ఉన్న వస్తువులన్నీ అమ్మి నా ఆరోగ్యం కోసం తపించి పోతోంది. ఇదివరకటి కంటె నా మనస్సు బాగానే ఉంది. శశిరేఖనాదైనందువల్ల గొప్ప సంతృప్తిగా ఉంది- పిచ్చి కుదిరింది

గాని ఒంటికి వచ్చింది. ఈ జబ్బేమిటో ఎవరికీ అంతుపట్టడంలేదు. నామీద ఆశతో బతుకుతున్న శశిరేఖ నేను చచ్చిపోతే ఏం కావాలి? ....

* * *

'శశిరేఖ ఏమైందో నాకు తెలీదు' అన్నాడు సోమశేఖరం.

చంద్రావతి ఏదో అడుగుదామనుకుంది గాని, నోరు విప్పకుండా వెళ్ళి, గదితలుపు గడియ వేసొచ్చింది.

కిటికీ తలుపులు మూసి, లైటార్పింది.

"తప్పెవరిదో సరిగ్గా అర్థం కావడం లేదు" అంది చంద్రావతి మంచంఅంచున కూర్చుని.

"కథంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాను, ఇందులో నేను దాచిందేమీ లేదు. తప్పెవరిదో నువ్వే ఆలోచించు" అన్నాడతను.

పదినిమిషాల వరకూ చంద్రావతేం మాట్లాడలేదు. సోమశేఖరం చేతులు చాపాడు. ఆమె లేచి నిలబడింది. కింద చాప పరుచుకుని పడుకుంది. ఆలోచనల సుడిగుండాలు ఆమెని బాధిస్తున్నాయి.

శశిరేఖ నాలాగే అడది. ఏది మంచి దారో తెలీక, ఎవరు మంచి చెప్పగలరో తెలీక బంగారంలాంటి జీవితాన్ని మట్టి పాలు చేసుకుంది. రామారావును మొట్ట మొదటే ఆమె బాగు చేసుకోవలసింది. తనకోపం తననే నిలువునా దహించివేస్తుం లేదని ఆమె గ్రహించకపోయింది. ఆమె చేసిన తప్పువల్లే కొడుకు దక్కలేదు. మనసు బాగుపడ్డా భర్త దక్కలేదు. శశిరేఖ బ్రతుకలా అయిపోడానికి ఈయన కొంత కారణం కావొచ్చు. అదైనా తప్పు ఆయనదికాదు, శశిరేఖ అందం ఆయ స్నట్లా చేసింది. పాపం! శశిరేఖ పిచ్చిదై పోడమే బాధగాఉంది....

ఆ రాత్రి సోమశేఖరం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. చంద్రావతి ప్రశాంతంగా నిద్ర పోతోంది. అతను కిటికీ తలుపులు తెరిచి, బయటికి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

బయట చీకట్లోంచి సముద్రపు హోరు వినిపిస్తోంది. *

ఫోన్ : 7087

దీపావళి శుభాకాంక్షలతో

కృష్ణా మెటల్ స్టోర్స్

[వెనుకటి రవి స్టోర్సు]

నమ్మకమైన స్టెయిన్‌లెస్ స్టీల్ సామాను

లభించు చోటు:

ప్రకాశంరోడ్డు - గవర్నరుపేట సెంటర్ విజయువాడ-2.

కృష్ణా కో ఆపరేటివ్ సెంట్రల్ స్టోర్సు, రవి స్టోర్సులలో

20 సం॥ల అనుభవంతో మన్నికతో కూడిన స్టెయిన్‌లెస్‌స్టీల్ పాత్రలు ప్రెస్టేజికుక్కర్లు, రాగిబాయిలర్లు పాత్రలు మార్కెట్‌లో అమ్మే ధరలకన్నా తక్కువకు గ్యారంటీగా యివ్వబడును.

సులభ వాయిదా పద్ధతి మరల మొదలు పెట్టినామని తెలుపుటకు సంతసించు చున్నాము.

రావి, పిచ్చయ్య

ప్రొప్రయిటర్